

Na stovky lidí - co jsi znal
a stovky - co nemají už jména,
stovky - co jako ptáci vzlétnout zkusí
a stovky - co nemohou už ani zamávat.....

to vše je padající stěna
rostoucí znovu do návrat.

Štěstí - co život sám ti dal
a štěstí - co prchá jako každá změna,
štěstí - co jiné vztekem záští dusí
a štěstí - s přívalem jak prudký vodopád.....

to vše je padající stěna
rostoucí znovu do návrat.

Láska - kterou jsi ukrýval
a láska - co je léty posvěcena,
láska - pro kterou šel bys bosý
a láska - co způsobuje ponížený pád.....

to vše je padající stěna
rostoucí znovu do návrat.

Člověk - co osud zaklínal
a člověk - co přání nosí nevyčtená,
člověk - kterým se každý cítit musí
a člověk - co poklady už nechce ukrývat,

aby vše nebyla jen padající stěna
co nezůstává napořád.

**Všem dobrým trampovníčkům, kamarádům a přátelům ty nejkrásnější
životní chvílky na toulkách i u rodinných krbů přeje z celého srdce**

kamarádka Tulačka Toulavá

foto: Mike Wagner
verše: Dana Zetka

=====

P R A S K O T - Trampský čtvrtletník s humorem i vážně - **Podzim 2005**

Podzimní koutek pro písničku patří tentokrát kamarádu CANCÁKOVI -písničkáři, ilustrátoru, muzikantu a kronikáři brněnského trampingu,

Jirkovi Procházkovi z Brna - ČR

JURA CANCÁK **Texas adios.**
- COWBOYSKÁ PÍSEŇ - FOKTROT TEMPO DI KŮŇ

NAD PRE-RI-I ZHAS-NUL DEN Z O-BLA-KŮ SE SNÁ-ŠI SEN
JEN JÁ SE SVÝM KO-NĚM— JE-DU K DÁ-LA - VÁM —. HOU —. ROD-NÉ RAN-CHO
ZMI-ZE-LO K DÁ-LA-VÁM SE SKLO-NI-LO A JÁ VE SVĚM SRD-CI ŠE-DÝ— SMU-TEK
MÁM — 1) ZÍ-TRA UŽ BU-DU VZE-MI, CI-ZÍ — POD
2) PODO-KO-VA ZVO-NÍ RAN-NIM ŠE-REM — NAD
ZHA-VÝM NE-BEM JE-NOM S KO-NĚI SVÝM AŽ MĚ ŠE-DÝ SMU-TEK STVÁ-ŘE ZMI-ZI
OB-ZO-REM UŽ SVI-TÁ NO-VÝ DEN DÁ-LA-VÁM MÁ-VÁM J SVÝM SOM-BRE-REM
VRÁ-TÍM SE SVŮJ TE-XAS NE-ZRA-DÍM — TĚD VŠAK TE-XAS — A-DI-O
ZA OB-ZO-REM SPL-NI SE MŮJ SEN —
TE-XAS — A-DI-O — S LOU-ČÍM SE S TE-BOU — PÍ-S-NÍ POS-LED-NÍ
SL-ZY MÁM V O-CI — CH A-DI-O — S SÁM BU-DU V DÁ-LI DŘÍV NEŽ SE RO-ZED
- NÍ — TE-XAS — A-DI-O — S

Co nám Jirka napsal sám o sobě :

V letech 1946 až 49 jsem chodil do brněnského oddílu Junáka 33 BO.

Tam se mě romantika přírody a všeho co je s ní spojeno, dostala natolik do krve, že mě už neopustila po celý život. Když byl potom v následujících letech Junák zakázán, začal jsem jezdit o sobotách s několika kamarády do lesů v okolí Brna. Založili jsme tramskou osadu a postupně jsme se na svých toukách seznamovali s dalšími kamarády a osadami.

Na svůj první Velký Vandr jsme se vypravili do Bílých Karpat. To jsme tenkrát sebou měli raději to co jsme nepotřebovali a naopak. Nad tím se dnes jenom usmívám. Všechno ale bylo vyváжено nadšením.

Přibývalo zkušeností a než jsem v roce 1955 šel na vojnu, poznal jsem se s mnoha kamarády a osadami a kamarádství s mnohými z nich přetrvalo přes půl století až do dnešních dnů. Svoji první písničku jsem napsal na počátku 50tých let. To byla doba kdy jsme hledali a učili se tramské písničky. Ty se tenkrát předávaly hlavně ústním podáním, protože v notách byly velice vzácné. Hodně se zpívaly písničky s cowbojským obsahem a tak jsem zkusil podobnou písničku napsat. Dostala název "Texas adios" a dnes po více jak 50ti letech, bych ji chtěl věnovat 7 celosvětovému potlachu v Texasu.

Psaní tramských písniček bylo pro mě vždy jenom zálibou, psal jsem je pro svoji zábavu a pro kamarády kterým jsem je někdy zpíval u jejich ohňů. Napsal jsem něco přes 20 písniček a z 12ti z nich jsem před lety udělal zpěvník i pro kamarády. Mám rád starou tramskou píseň v rytmu polky, valčíku, tanga a těmito rytmy jsou také všechny moje písničky poznamenány. Zpívají se v osadě Pavouk a také Roveři ze Zbýšova u Brna v některých z nich našli zalíbení. V současné době už písničky netvořím, můj zájem se přesunul do oblasti shromažďování zpráv o starých dávných dobách brněnského trampingu, prostě zachovat jeho historii doplněnou mými vlastními kresbičkami.

S kamarádským stiskem ruky JURA CANCÁK

Poznámka redaktorky:

Kamarádi, kdo z vás má zájem, tak, Jirka si dal dohromady vzpomínkový notes ze svého tramského života, pojmenovaný "Z plamenů krbu", který si tvoří sám jednotlivě pro zájemce.

Zavolejte si (nebo e-mail) zatím do redakce, musím se Jirky zeptat, zda mohu uveřejnit kontakt přímo na něj.

Jinak doporučuji, je to moc hezké čtení, zvláště pro ty kdo ho znají a komu jeho slova připomenou kousek vlastního mládí.

D - T

Ještě něco málo pro dlouhé zimní večery

*****

Jestlipak se ještě hraje MARIÁŠ ? A co tak pozvat zase starou partu, třeba i toho s kým máme rozdílné názory, či s kým jsme se nepohodli? Vždyť jsou tu svátky a život je krátkej.

BALADA O MARIÁŠI

Dneska zase - bude hrát se Mariáš.....

Vždyť komu karty v ruce šustí, toho Pán Bůh neopusti ani při téhle hře prosty světské, co chlapi u ní myslí jen na pohlaví ženské,

většinou potají, slastně šeptají, tak co holka, přijdeš? nebo néé? Přijď a dvacítká mně nemine.....

jiná zase jenom deset počítá, hm...dobrá je, hlavně když se hra sečítá.....

už jen při výběru barvy správné, vidí čtyři děvy vlnadné.....

Zelenka je pekařovic holka, Kulatou si v Sarajevu vybral sám general Homolka, Žaludská je po žaludu....

tyhle tři jsou holky hravý, sem tam tolar jen to spraví,

ale s těma srdíčkovějma je někdy potíž - tam se platí dvakrát totiž - někdy celým jméním jářku,

ta když se Ti nevyvede, to je potom, pane, nářku.

Tak to rozdej brachu, ať to odsejpá, u Mariáše se časem neplejtvá, čekanej se přece vůbec nehraje, ať se jí už dočkám....mordijéé....

Hele ji a je tu zase, přímo se s ní mazlím, prostě karta jak má bejt.....

tuhle deset, z koulí eso, čtyři trumfy, žalud chybí, k tomu dvacka červená.....

dej si flek a poznáš, co to znamená.....otáčím to....ještě jednou?.....

nemám strachy, tahle karta vydělá mi prachy.....tuty- boty- kalhoty, víme to jen já a ty.....

rozdělit se? ani zdání, možná příští kolo páni.....

tyhle prachy shrábnu sám, v kartách bratra nepoznám.

Setmělo se pomaloučku, což nic neznamená v karbanickém hloučku.....

vždyť se zase rozední než to eso plný lásky dodá kolo poslední.....

do té doby, holka zlatá, vyhraju si celou noc, tak jak učil mě to táta.....

Už těch prvních sedm zase na mě připadá,

jenže tentokrát je karta trochu bláznivá, samý malý s dvěma králi.....

těch se ale zbavím rád a ty, holka malinkatá, Betla budeš tancovat.....

Durcha nikdo nevzal radši, ani flek se nenaznačil.....tak to máme jenom málo,

ale i tak, holka moje - nám to za to málo stálo.

Taky konečně bych si přál hrát nákou stovku pořádnou, třeba s touhle – s rudou královnou.....

co však s ní když chybí král? samotinká hloupě kouká, kam bych tě jenom, holka dal?.....

Ach jo, moje milovaná, pomohla jsi častokrát, jenže do téhle hry, holka, víš, jaksí se mi nehodíš.....

jak bychom se tě jen zbavili? do Talonu půjdeš na chvíli.....

se sedmičkou vyhraju si radši, ta mi do téhle hry zatím stačí,

dneska není ještě ohraná, čípak jiná nežli pekařovic zelená?

a už to fičí v pohraničí Šumavy a Tater.....stůjte při mně všichni svatí, i sám místní páter....

ále, vem to ďas, jeden míní – kdo se bojí stojí v síni, neurazím Karti Boha.....
máš to zpátky, brachu starý, barva dlouhá jako noha.....
hra se točí, ještě jednou, sedma ne.....je to marný, obě holky jsou teď se mnou, Sodoma vám nastane.

Mnoho potěšení Mariáš nám skýtá, těžko připomenout všechna.....venku svítá.....
sice jsme si židle zapoměli o půlnoci obrátit, ale i tak jsme tu srandu měli.....
hodně rejdů, trochu šmejdu a teď hlavně pytlík neztratit.

Tak to rozdej, brachu, naposled, ať se s důstojností rozloučíme,
každý tu svou políbíme, než nás do náruče pojme zase všední svět.....
To jsem zvědav na tu moji, co mi asi holka strojí, tak rád bych se kouknul pod sukně,
ale spravnej mariášník ani nemukne.....
To jsem blázen, já, že zapoměl si zavolit?...
tak a co teď, Pane Bože, co mi račte, páni dovolit?
Betla, Durcha, červené?, nemám na nic, ostuda mě nemine.....potím se tu jako panic.....
malá s velkou a ty srdíčka jsou k zoufání, zkrátka karta k naštvání.....
Nejlíp by se hrály sedmy vobě, jenže volenej a dvě, to zas nejde jaksi k sobě.....
dokonce snad vzteky rudnu - jako zamilovanej.....
tak já vám tu něco povím - příště hrajem jenom Licitovanej .

podzim 1992 Dana Zetka

Já vím, podzimní číslo je trochu pokrácené a opožděné, ale je to k vůli tomu, že mě zlobil "Muchlínek",
což je můj computer a taky – ty svátky !!! Co si budem namlouvat, však to víme všichni, že jo?

Z redakce Praskotu – za Liberty Tramping

vaše kamarádka Dana - Tulačka

AHOJKA příští rok

Kontakt : zdanat@shaw.ca
604-552-6964 B.C. Canada